

CAPÍTOL 9 - OLLA BARREJADA (5)

NARRADOR/A

A la carta del dia tenim Olla barrejada, un menú de radioteatre cuinat per Napi i Marquès per a les ràdios de la Xarxa al Camp de Tarragona, i servit per grups de teatre de proximitat. De moment, traurem a taula nou plats. Si us quedeu amb més gana, en cuinarem de nous. I podeu repetir al podcast tant com vulgueu. Que vagi de gust!

SINTONIA

NARRADOR/A

Últim capítol, per ara, d'Olla barrejada.

Santa Tecla gloriosa, mare dels tarragonins. Què tenim avui per dinar? Doncs espineta i cargolins, no, sinó patates amb salsa holandesa i formatge Gouda.

I és que, com a traca final, ens n'hem anat al Museu Van Gogh d'Amsterdam. Que es noti que això és una superproducció de luxe, i que la gent del Camp de Tarragona som gent viatjada.

Gràcies a Viatges Tàrak Ona! L'agència que emociona!

Aquí, a Amsterdam, un grup de turistes segueixen un guia que els va explicant les bondats de l'autor. Tot i que el guia els va advertint que no s'hi poden fer fotos, tots els turistes no paren de fer-ne. En el grup hi van la Rosa i l'Helena, amb roba d'estiu.

ROSA

No em diguis...

HELENA

T'ho juro, tia. Eren els pares de l'Andreu, que anaven al mateix creuer que els meus pares, i es van fer amics. T'ho imagines? L'Andreu! Quan penso en ell m'agafa una tristor!

ROSA

Quina coincidència. Però va, tia, anima't! Som aquí per passar-ho bé, o sigui que alegra la cara.

HELENA

És que no me'l puc treure del cap.

ROSA

Deixa-ho estar, Helena. No li donis més voltes. Vas tenir una nit boja amb aquell noi, l'Andreu o com es digui. Després va desaparèixer i va tenir un accident. Punt i final.

No t'has de menjar el tarro, tia. No estiguis tan emmurriada, som a Amsterdam, la ciutat de les flors, del liberalisme, de la ment oberta...! Va, escoltem que diu el guia.

GUIA

I aquí tenim l'últim quadre que va fer el pintor. Després no va poder superar la tristesa i la soledat, i es va disparar un tret al pit.

NARRADOR/A

L'Helena comença a plorar damunt de la Rosa.

(L'Helena plora.)

NARRADOR/A

Se sent un soroll de cops.

SOROLL DE COPS

NARRADOR/A

Un home amb crosses cau estès a prop d'elles. L'Helena s'acosta corrents a ajudar-lo.

El grup de turistes miren sorpresos.

ANDREU

Buf... No he vist l'esglaó. Anava distret pensant...
Disculpin.

HELENA

Es troba bé? Es pot aixecar?

ANDREU

Sí, gràcies. No ha estat res.

HELENA

Aquesta veu...

ANDREU

Aquests ulls...

HELENA

Andreu!!!

ANDREU

Helena!!!

NARRADOR/A

S'abracen.

HELENA

Jo pensava que tu...

HELENA I ANDREU (Tots dos a la vegada)

Perquè ets tu? Oi?

ANDREU

Sí, jo, el mateix. El que et va conèixer en aquella festa. Tu anaves disfressada de pallaso i jo...

HELENA

Sí, tu anaves d'atribut masculí, digámoslo así!

(Tots dos riuen)

ANDREU

Però tu que fas aquí?

HELENA

Això tu. Jo he vingut amb la meva amiga Rosa a passar uns dies de vacances a la ciutat de les flors i les llibertats, amb la ment oberta. Oi que sí, Rosa?

ROSA

(sorpresa) Sí, sí, sobretot això... oberta, oberta... tu, ben oberta...

ANDREU

Saps que he pensat molt en tu?

HELENA

Jo també. T'he trucat i no contestaves!

ANDREU

Vaig tenir un accident de moto...

ROSA

(Amb ironia) Ah, sí? No en sabíem res.

ANDREU

Sí, i vaig perdre el mòbil. Va ser un cop fort, però poc a poc vaig recuperant-me. I saps una cosa? Arran de l'accident n'he après molt.

HELENA

A anar als llocs caminant? (Riu)

ANDREU

Gairebé, perquè aquí vaig amb bicicleta. Però no es tracta d'això. Cada vegada que em distrec em foto de morros. Ja has vist ara. El que he après és que no m'he de rumiar tant les coses, perquè si rumies massa, te la fots. Després de caure de la moto vaig començar a fer coses que tenia pendents, com ara fer l'Erasmus aquí. Estudiar idiomes i treballar una mica per dignificar-me. (Riu) I ara que el destí ens ha ajuntat altre cop, no et deixaré anar tan fàcilment. (Riu) Però... per què plores?

HELENA

Suposo que és d'alegria.

ANDREU

Mai havia vist una palleria plorar.

HELENA

I jo mai havia vist una polla coixa.

NARRADOR/A

I aleshores... l'autoretrat de Van Gogh es posa la mà a l'orella tallada, i li diu al retrat del carter Joseph Roulin que hi ha just al seu costat

VAN GOGH

Què ha dit d'una no-sé-què coixa?

JOSEPH ROULIN

(dirigint-se a l'autoretrat de Van Gogh) La vida és un carnaval!

VAN GOGH

(posant-se la mà a l'orella) Que què?

JOSEPH ROULIN

(cridant més) Que la vida és un carnaval!

VAN GOGH

Ja ho pots ben dir!

NARRADOR/A

I l'Helena i l'Andreu es fan un petó. (Pausa d'espera) Vinga, va, feu-vos el petó.

(Helena i Andreu es fan un petó sorollós.)

NARRADOR

Ara!!! Els turistes que hi ha al museu aplaudeixen.

Vosaltres, el públic que ens escolteu per la ràdio, sou els turistes, aplaudiu, aplaudiu!

EFFECTE APLAUDIMENTS

NARRADOR/A

Així! Molt bé! I això és el final-final!

SINTONIA FINAL

NARRADOR/A

Fins aquí, un nou Capítol d'Olla barrejada.

Text: Napi

Dramatúrgia: Carles Marquès

És una producció de 'Carrer Major' el programa de les emissores de ràdio de la Xarxa de Comunicació Local al Camp de Tarragona